

Jēzus Kristus evaņģēlijs māca par mūsu pirmsmirstīgās eksistences realitāti

Māciet Svēto Rakstu pantus un paziņojumus, kas vislabāk atbilstu māsu, kuras jūs apmeklējat, vajadzībām. Lieciniet par mācību. Uzaiciniet tās, kuras jūs mācāt, dalīties tajā, ko tās ir jutušas un mācījušās.

Kas mums tiek mācīts par pirmsmirstīgo eksistenci?

Elders Ričards G. Skots no Divpadsmit apustuļu kворuma:

„Pirmsmirstīgajā eksistencē mēs dzīvojam Dieva, mūsu svētā Tēva un Viņa mīļotā Dēla, Jēzus Kristus, klātbūtnē. . . . Mums tika teikts:

„Mēs izveidosim zemi, uz kuras šie varētu dzīvot;

Un mēs ar to viņus pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs viņu Dievs tiem pavēlēs;

un tiem, kas turēs šo pirmo stāvokli [t. i., būs paklausīgi pirmsmirstīgajā eksistencē], tiks pielikts klāt; . . . un tiem, kas turēs savu otro stāvokli [t. i., būs paklausīgi mirstīgajā dzīvē], tiks pievienota godība pār viņu galvām mūžīgi mūžos“ [Ābrahāma 3:24–26] . . .

. . . Jūs tikāt mācīti un sagatavoti apstākļiem, ar kuriem tieši jūs

saskarsieties mirstībā. . . . Jums tika atņemtas atmiņas par pirmsmirstīgo dzīvi, lai pārliecinātos, kas šī būs derīga pārbaude, bet jums tika dota vadība, lai parādītu, kā dzīvot. Mūsu Tēva glābšanās iecere šajā dzīvē ar iespēju atgriezties pie Viņa tiek saukta par Jēzus Kristus evaņģēliju“ („Truth Restored,“ *Liabona*, 2005. gada novembris, 78–79).

Elders Džozefs B. Virtlins no Divpadsmit Apustuļu kворuma:

„Pirmsmirstīgajā sapulcē, kurā mēs visi piedalījāmies, [Jēzus Kristus] pieņēma mūsu Tēva dižo laimes ieceri Saviem bērniem un Tēvs Viņu izvēlējās, lai realizētu šo ieceri. Viņš veda labos spēkus cīņā, kas sākās pirms šī pasaule tika izveidota, pret Sātanu un viņa sekotājiem par cilvēku dvēselēm. Šis karš turpinās arī šodien. Toreiz mēs visi bijām Jēzus pusē. Mēs esam Jēzus pusē arī šodien“ („Christians in Belief and Action,“ *Ensign*, 1996. gada novembris, 71).

Kāpēc ir svarīgi saprast pirmsmirstīgo eksistenci?

Džūlija B. Beka, Sieviešu

Palīdzības biedrības vispārējā

prezidente: „Sievietēm ir noteikti

uzdevumi, kas tika doti jau tad, kad pasaule vēl nebija izveidota. . . . Mēs zinām, ka tajā lielajā pirmsmirstīgajā sadursmē mēs nostājāties Glābēja, Jēzus Kristus, pusē, lai nosargātu iespēju piederēt mūžīgām ģimenēm. Mēs zinām, ka esam Dieva meitas, un mēs zinām, kas mums ir jādara. . . . Mēs ticam mūžīgu ģimeņu veidošanai. . . . Mēs zinām, ka bauslis varoties un piepildīt zemi paliek spēkā. . . . Mums ir ticība, ka ar Tā Kunga palīdzību mēs varam veiksmīgi audzināt un mācīt bērnus. Šie ir ļoti svarīgi pienākumi laimes iecerē, un, kad sievietes uzņemas šos pienākumus ar visu sirdi, viņas ir laimīgas!“ („What Latter-day Saint Women Do Best: Stand Strong and Immoveable,“ *Liabona*, 2007. gada novembris, 110).

Prezidents Spensers V. Kimbals

(1895–1985): „Ja mēs lūkotos uz mirstību kā uz vienīgo eksistenci, sāpes, bēdas, neveiksmes un isā dzīve būtu liela nelaime. Bet, ja mēs lūkojamies uz dzīvi kā uz mūžību, kas sākās pirms ilga laika pirmsmirstīgajā dzīvē un turpinās pēc nāves, tad visi notikumi var tikt uztverti pareizajā perspektīvā“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15).

Papildus studijām skat. Jeremijas 1:4–5; M&D 138:55–56.